

DOUBRAVICKÝ OBČASNÍK

Zpravodaj obcí Doubravice, Velehrádku a Zálesí

vychází 2. června 2014

elektronická verze

Tak už je to tady, milí čtenáři Občasníku!

Ptáte se, co? Inu to pomyslné ovoce, které nám přineslo poněkud rychle nastoupivší jaro, které snad jako by ani nemínilo pustit tentokrát zimu tzv. ke slovu. A tak jsme v únoru mohli „chytat bronz“ tak maximálně na nezasněžených loukách, v březnu zasázet brambory a připravit skleníky, v dubnu foliáky a v květnu sklízet. Jestli to takhle rychle půjde dál, v říjnu postavíme sněhuláka a Vánoce už budou zase na blátě. Ale to předbímám. A možná i maličko přeháním.

Ovšem pravdou je, že nezahrádkářům je k dispozici v obchodech svazek ředkviček už jen za pětikačku proti dubnovým jedenácti korunám a ti šikovnější už si pár týdnů chroupají svou vlastní úrodu. A to nejen peprnější ředkve, ale i křehký salát nebo lahodné kedlubny, které z podfoliákového azylu chutnají hned z kraje kalendářního jara opravdu úplně jinak než ty pozdnější z nekrytých záhonů (třebaže je to pořád a jen bílá nebo modrá kedlubna). Ale to je tak se vším časově čerstvým – dokud se nepřesytíme. Dokud nepřijde třeba ... čas jahod a s nimi spojených koktejlů, dření, bublanin ... A proložíme-li to vše zdravé něčím, co odborníci na kvalitní výživu absolutně zavrhnou a čím víc onu činnost bojkotují, tím víc nám chutná, jen nám pak co do spokojenosti našeho břicha naprosto skvěle. Mluvím totiž o grilování. O štiplavé vůni kapajícího tuku na rozpálené uhlíky, o šťavnatých steacích i očouzených špekáčkách. O specifické atmosféře, kterou s sebou rozpálené dříví přináší – stačí se jen zahledět do plamínků, nechat se unášet v myšlenkách do světa plného všehochutí a zatím, co špičky ohně mlsně olizují dosud syrový kus masa, my můžeme naprosto pohodlně relaxovat a čekat, než se zakousneme. Můžeme poslouchat dialogy ostatních, kteří s námi okamžiky grilování sdílí, můžeme uvažovat nad obligátní nesmrtelností chrousta, můžeme se těšit samotnou vůní pečinky, můžeme zavřít oči, zaplout do objetí nočních hodin ...

Miluji tyhle příchutě jara, potažmo jeho teplejších dní i večerů, miluji vůni čerstvé zeleniny i strašně moc nezdravého uhlíkovitého buřta, ale miluji i záhony rozkvetlých tulipánů, které záhy střídají kosatce a kopretiny, miluji ranní probuzení, které nemá na svědomí bezcitný pan budík, ale zpěv čilých ptáček poletujících přírodou, miluji chladná rána, která si mnohdy ještě vyžadují rukavice, které pro vysoké odpolední teploty musím schovat zpátky do kapes, abych je druhý den ráno mohla znovu navléknout. Miluji na pár příštích měsíců odložené zimní bundy i teplé boty. Miluji květnový deštěk, jehož účinky sice stále nepozorují, ale to neznamená, že se bráním dalším aplikacím ☺. Miluji

Výběr z čísla:

- rozhovor s novým starostou obce
- výsledky voleb do EP
- z kroniky obce
- z pera D. Ruščákové
- moučníková kuchařka „500 let“
- Noc s Andersenem
- Kadlův most v Rusku
- hostinec U Hrdinů oznamuje
- Piškotky, Dráček a Doubraváček připravují

rozkvetlé stromy, které si s námi letos zahrály na honěnou, a zvláště třešně si daly záležet, aby odkvetly dřív, než se pod nimi na prvního máje budou dít věci! Nemám jim to za zlé, ono to je opravdu všechno tak nějak posunuté o pár týdnů dopředu a jen pomaličku si příroda svůj rytmus ladí do správného sledu, protože moc dobře ví, že všechno má svůj čas.

A o něm to vlastně všechno je. O čase. Z celého srdce vám přeji, aby ten váš jarní čas byl pro vás stejně tak chutný jako pro mě. Abyste si pomlaskávali nad chlebem s máslem a se ředkvičkami, který budete snídat v sobotu ráno venku na zápraží, abyste si večer užili vaši rodinnou grilovačku a prohrabali se během ní třeba ve starých albech plných zapomenutých fotek s nimi souvisejících dobách dávno minulých a ještě víc vám přeji, abyste se celé jaro cítili svěže a čerstvě. Protože s takovou se do léta vkročí určitě mnohem lépe, než kdybychom byli mrzutí a unavení. Ať žijí krásné časy plné bohatých vůní, chutí, nálad i zážitků!

Vaše RD ☺

Zprávy z „radnice“

Oprava kapličky

V lednu jsme požádali MMR o dotaci na opravu a údržbu kapličky z Programu obnovy a rozvoje venkova. V březnu zastupitelstvo rozhodlo, že oprava proběhne i v případě, že dotace nebude přiznána. V současné době bylo hodnotící komisí MMR doporučeno nám dotaci přidělit, čekáme na podpis ministra a na podmínky jak dále postupovat, co ještě doložit atd. Teď probíhá výběrové řízení na dodavatele stavby. Původní termín zahájení 1. 6. 2014 se díky „pomalosti“ MMR určitě nepodaří dodržet, reálná je tak polovina července.

Zateplení budovy OÚ

Požádali jsme o dotaci z Operačního programu Životní prostředí, vyhodnocení je naplánováno na začátek srpna. Pokud by nám byla dotace přidělena (žádáme o cca 1 230 000,- Kč), tak by do konce roku proběhla veškerá papírová příprava včetně výběrového řízení, aby se na jaře příštího roku dalo začít stavět.

Pamětní strom

Pamětní strom zasazený v rámci oslav 500. výročí první písemné zmínky o obci se neujal. Je objednan stejný strom jako loni (sakura), bude vysazen v rámci celkových úprav parčíku, na kterých se v současnosti pracuje, chceme, aby bylo během prázdnin hotovo.

Další projekty

Byly provedeny **dvě menší práce**: Oprava povrchu cesty, příkopu a protipovodňového valu na Zálesí a vybudování protierozního opatření proti podemílání a sesouvání svahu v Doubravici. Jde o pozemek u zkratky z prostřední cesty k Ježkovu domu, kde potok dlouhodobě při každé větší vodě systematicky ukrojil kus našeho pozemku ve prospěch potoka. Bohužel majitel vodního toku (Povodí Labe) se tím trvale odmítal zabývat a řešil by to až při sesuvu jako havárii, ale pouze svou část potoka, ostatní by zůstalo zase na nás. Obě práce k plné spokojenosti provedl p. Antoš ze Zálesí.

Volné pobíhání psů

Chtěl bych upozornit majitele psů, že stále platí obecní vyhláška 1/97 ze 7. 1. 1997, která zakazuje **volné pobíhání psů**. Vzhledem k tomu, že jde stále o 3 - 4 stejné psy „turisty“, neměl by být problém, aby se jejich majitelé v tomto článku poznali a svého miláčka lépe zabezpečili.

Loni jsme rozhodli nevydávat „**protihlukovou vyhlášku**“ s tím, že všechno je o domluvě lidí. Ten týden je opravdu dost dlouhý, aby se nemuselo sekat, řezat a jinak hlučet v neděli. Myslete na to.

Starosta Miloš Valášek

Rozhovor se starostou obce Milošem Valáškem

Změnil se nějak výrazně Tvůj život po tom, co ses stal starostou? Pokud ano, tak jak? (Lituješ svého rozhodnutí?)

→Myslím, že nezměnil. Když totiž pominulo první překvapení lidí, cože to vlastně dělám, tak se situace vrátila k normálu a od té doby jede vše ve starých kolejích. Svého rozhodnutí nelituji, poněvadž jsem měl na rozhodování, jestli do starostování jít, nebo ne, dost času a měl jsem vše předem promyšlené.

Většinou se ve společnosti po příchodu nové osoby do významné funkce státní správy, případně samosprávy vykrystalizují dvě skupiny obyvatel: jedna je předem nedůvěřivá a neočekává pozitivní změny, druhá naopak vkládá do nové osoby velké naděje a pozitivní změny očekává. Mohl bys obě skupiny informovat o svých dosavadních úspěších, tedy co se Ti zatím ve funkci starosty podařilo, případně i o neúspěších?

→To je takový náš národní zvyk vidět v někom hned lumpa, nebo spasitele, krásně se to projevuje při jakýchkoliv celostátních volbách. Myslím, že jakákoliv přehnaná pesimistická, nebo optimistická očekávání nejsou nikdy na místě, tím spíš tady na vesnici, kde se dlouhodobě známe. Vždy jde o to, jakou má dotyčný chuť něco pro obec udělat, a v neposlední řadě o to, jak ho podporuje zastupitelstvo. Na samochválu nad nějakými úspěchy je přece jen trochu brzy, snad jen dvě věci. Za první: Podali jsme žádost na Ministerstvo pro místní rozvoj o dotaci na opravu kapličky a v současnosti jsme ve fázi - doporučeno ke schválení. Takže čekáme na podpis ministra a na registraci, po které budeme moci pokračovat dál. Doufejme, že se nic nezvrtně. Za druhé: Podařilo se mně připravit podklady a přesvědčit zastupitele k podání žádosti o dotaci na „Zateplení a odvodnění budovy OU“. Žádost je v současnosti na SFŽP a čekáme na vyřízení. Ostatní věci jako projekt Revitalizace středu obce, dětské hřiště, parčík u Ježkova domu a jiné drobnosti tak nějak tlačíme před sebou skrze úředního šimla, doufám, že ke zdárnému konci dříve, či později.

Na podzim nás čekají komunální volby, máš v úmyslu opět usilovat o funkci starosty?

→Pokud ve zdraví dožiju, lidi mě ve volbách zvolí a budoucí zastupitelé budou chtít, tak ano.

Je něco, co sis určit jako hlavní cíl, čeho bys chtěl ve funkci starosty dosáhnout?

→Všechno to, co jsem doteď zmiňoval, jsou drobnosti z pohledu obce. Jestli je něco velkého, co tahle obec potřebuje, pak jednoznačně kanalizaci. Ovšem to z pohledu celkové realizace je otázka více jak jednoho volebního období. A hlavně si myslím, že takovéto akci by měla předcházet nějaká širší diskuse. Pokud se teď zeptáme lidí, jestli chtějí kanalizaci, tak většina patrně odpoví ano i s patřičnými a pravdivými argumenty proč. Až jim následně řekneme, že rozhrabeme celou obec, budeme chtít vstup na jejich pozemky, poté věčná břemena, tak to nadšení malinko ochladne. Pak se dozvíme cenu akce, což pro vesnici našeho rozsahu může být tak 60 mil. Kč, při osmdesátiprocentní dotaci na nás zbude asi 12mil. Kč ze svého (úvěr), který budeme muset splácet. A až si uvědomí, že cena za čistou obec je nejen v ceně stavby, ale také v ceně vodného a stočného třeba na úrovni 80 Kč za m³, tak možná přejde chuť i skalní ekology - proto určitě nejdřív diskuse - třeba pro začátek i formou ankety v Občasníku. Rozhodně se dá investovat do vodovodu, protože máme v obci místa, kde jsou například parcely na prodej, a vážne to na tom, že v místě není možnost připojení na zdroj pitné vody. A co by si obec určitě zasloužila, jsou kvalitní obecní cesty. Ty současné se nám pomalu, ale jistě rozpadají, a jestli s nimi do budoucna brzo něco neuděláme, tak i rozpadnou. A tak by se dalo psát dlouho, spíš je potřeba vybrat 2 - 3 věci a za těmi jít a dotáhnout je do konce.

Práce starosty je bezesporu psychicky velmi náročná. Jakým způsobem pracovní přepětí ventiluješ, jak relaxuješ?

→Důležité je „nezbláznit se“ a nemyslet si, že všechno stihnu najednou, uvědomit si, že týden je dost dlouhý, a pak alespoň trochu rozdělit úkoly mezi ty, kdo mají chuť a trochu času pomoci, někdy stačí i radou. Jinak si myslím, že horší časy teprve přijdou, až ze současného přípravného stádia přejdeme

k realizacím, takže přijď s podobnou otázkou tak za rok.

Jak ses do funkce zapracoval? Konzultoval jsi, konzultuješ s panem Paulou, nebo si víš se vším rady?

→Nevím, doufám, že snad dobře, ale to spíš posoudí ti, kteří tady po nás něco chtějí, a já se snažím vyhovět. Co jsem musel tvrdě dohánět, bylo takové právní povědomí. Ono něco jiného je myslet si nebo vědět z doslechu nebo z televize a něco jiného někomu zodpovědně něco říct nebo podle zákona jednat, případně něco napsat. S panem Paulou určitě některé věci konzultuji a hlavně čerpám z bezpočtu

věcí, které on tady již dávno vytvořil a dnes je bereme jako samozřejmost. A kdo je obrovský pomocník, tak to je naše účetní paní Veverková.

Je něco, co děláš jinak, nebo chceš dělat jinak než Tvůj předchůdce, pan Paula? (např. chodit mezi prostý lid, tedy do hospody)

→Nevím. Poněvadž jsem s panem Paulou spolupracoval dlouhodobě a skoro od začátku, tak asi nemám ten patřičný odstup na hodnocení. A ke druhé části otázky - myslím, že všichni jsme prostý lid. A kdo si to nemyslí, tak tomu to teprve dojde.

Ptala se Lucie Baliharová

Volby do Evropského parlamentu

O volby do Evropského parlamentu nebyl v České republice příliš velký zájem, k urnám ve dnech 23. – 24. května dorazilo pouhých 18 % oprávněných voličů. Na seznamu voličů v Doubravici, Velehrádku a Zálesí bylo zapsáno 315 voličů, do volební místnosti se jich dostavilo 73, odevzdáno bylo 72 platných hlasů. Volební účast v Doubravici činila 23,17 %. V porovnání s volební účastí okresu Trutnov – 17,10 %, byla účast voličů našeho volebního okrsku nadprůměrná. Nejvyšší volební účast okresu Trutnov byla v obci Trotina, 35,48 %. Naopak velmi málo voličů přišlo k urnám v Dubenci (10 %) a v Hřibojedech (10,61 %), úplně nejnižší byla volební účast v okrese Trutnov ve Vlčkovících, pouhých 8,31 %.

Ve srovnání s volbami do Evropského parlamentu před pěti lety, zájem o evropské záležitosti v naší obci klesl. V roce 2009 přišlo volit z 314 oprávněných voličů 112, tedy 35,67 %. Vypovídá to samozřejmě o celorepublikovém trendu, celková volební účast v roce 2009 byla 28,22 %, tedy o více jak 10 % vyšší než letos.

	Počet hlasů	Hlasy v procentech	Hlasy v r. 2009 (%)
Národní demokracie	1	1,39	
KDU – ČSL	10	13,89	
Strana zdravého rozumu	4	5,56	
TOP 09 a STAN	8	11,11	
KSČM	10	13,89	15,18
ČSSD	11	15,28	28,58
ANO	11	15,28	
ODS	2	2,78	16,07
VIZE 2014	2	2,78	
Úsvit	3	4,17	
Strana zelených	1	1,39	
Strana svobodných občanů	2	2,78	
Komunistická strana Československa	1	1,39	
Česká pirátská strana	1	1,39	
Věci veřejné	5	6,94	

Lucie Baliharová (čerpáno z ČSÚ)

Leden 1923 měl střídavé **počasí**. Na počátku ledna mrzlo, potom padal sníh a zase byla obleva. Ke konci ledna napadlo hodně sněhu a s ním přišly velké mrazy. V dalším období se střídalo pěkné počasí s přeháňkami. O svátcích velikonočních byly mrazy. Na Bílou sobotu pršelo a deště trvaly delší dobu. Potom nastoupily vládu silné větry. Měsíc květen byl studený. O senoseči pršelo. Úroda slabá. Červenec dosti teplý. O žních pěkně. Oves se sklízел v dešti. Další měsíce měly velice nestálé počasí a tím trpěla polní práce. O svátcích nastaly větší mrazy. Vcelku možno říci, že rok 1923 měl počasí velice nestálé a proměnlivé. Úroda všech plodin byla dobrá. Ceny obilí klesly. Podobně třešně byly laciné.

přikročili ke stavbě obecního hřbitova. Proti stavbě hlasovali Frant. Fleček, sadař, Petr Šulc a Jos. Malý ze Zálesí. Opozice vedená Frant. Flečkem podala proti usnesení protest. Opozice tvrdila, že stavbou obec. hřbitova bude obec trvale zatížena placením úhrad na hřbitov. Hlavním odporem opozice proti stavbě hřbitova byl důvod náboženský, neboť nový hřbitov měl býti obecní. Veškeré protesty opozice nadřízené úřady zamítly.

Obecní věci - Schváleno spojení obou dílů obce a usneseno uhraditi státu veškeré náklady vzniklé spojením dílů. První usnesení o spojení bylo 26. 3. 1919. Obecní zastupitelstvo vyslovalo souhlas s osamostatněním osady Zálesí. Nadřízené úřady žádost osady Zálesí zamítly, poněvadž nemá dostatečnou daňovou základnu. Vysloven nesouhlas s tím, aby obec nesla část nákladů na opravu kostela v Lanžově. Poručníkem Sajfrtových dětí v č. p. 1 zvolen Antonín Hrdina, rolník. Jednáno o silnici k Dubenci. Převzata záruka za dluh has. sboru za účelem provedení motorisace stříkačky do výše 15 000,- Kčs. Kronikářem zvolen učitel Jos. Černý (22. 5. 1923). Zakoupena Pamětní kniha za 250,- Kčs. Zájemcům o pěstování ryb pronajmuty obecní rybníky na dobu 12 roků a potok na Velehrádku Janu Havlovi k témuž účelu. Založen rybník na pozemcích An. Vondroušové, opravena a rozšířena cesta ke

V obci nastal značný rozruch s přípravami ke stavbě **obecního hřbitova**. Pozemek na stavbu věnoval Karel Bozner, rolník z Řečice, a tím byl dán podklad k jednání. U nás byla první občanská schůze o hřbitově 6. 1. „U Holanů“, kde se ostře střetly oba tábory pro a proti. Pro stavbu hřbitova byla velká většina občanstva. Opozici tvrdošíjně vedl Frant. Fleček, sadař. Po zjištění celkového nákladu na stavbu obecního hřbitova ve výši 19 619, - Kčs přikročeno k přípravným pracím. Rozpočet vypracoval stavitel Bürke z Lanžova. Ke stavbě obecního hřbitova se přidružila osada Řečice, obec Zábřezí, část občanů z Trotiny a z Vrch Poličan. 23. 10. obecní zastupitelé naší obce definitivně

cvičišti, opravena stavidla u stávajících rybníků, soustavně přikročeno k opravě obecních cest. (...) Vystaven nesouhlas přidělením obce vymetacím obvodem (*rajón vymezený pro určitého kominíka, případně určitý počet kominíků, pozn.*) do Žirče a usneseno žádati o přidělení do Dvora Králové n. L. Novostavba okresní silnice Doubravice – Bílá Třemešná byla úředně zaměřena a zakreslena. Ve všech staveních provedl has. sbor požární prohlídky. (...) Karlu Hrdinovi prodán obecní pozemek u dolej. rybníka na stavbu domku. (...) 7. 5. upraven u cvičiště nový směr toku potoka. 14. 5. počalo se zavážeti staré koryto potoka. 16. 5. vloupali se zloději do několika stavení a ukradli řadu předmětů. 4. 6. utrpěli v „Ouvoze“ úraz Jan Machek a Karel Kunc. 5. 6. byly vykáceny stromy u cvičiště. 9. 6. postavena lávka u cvičiště. 23. 7. narazil na kole cestou z kopce na most řezník Kytmar ze Dvora Králové n. L. a utrpěl vážné zranění. 13. 9. přišli na lesní práce Rusíni z Podkarpatské Rusi. (...) 2. 12. koupil Karel Machek hostinec U Holanů. Před Vánocemi napadlo tolik sněhu, že poštovní autobusy nemohly jezdit. Všude se prohazovalo. Povolení stavby v roce 1923 Ant. Hrdinovi, lázně u obytného stavení, Josefu Hejnovi, na Zálesí stavby hospodářských budov. (*drobně jazykově upraveno a zkráceno*)

Lucie Baliharová

Jak byla naše hospoda slavná

Bylo to čtvrtého března večer, když mi přišel ten e-mail. Jestli bych prý jim mohla říct, v které výsce je ta nekuřácká hospoda, o které jsem napsala ve svém článku? Bylo to e-mail z Událostí České televize... odepsala jsem a obratem volala Janě Štěpánové, aby věděli, co jim možná spadne na hlavu. A spadlo:))

Vyměnili jsme si ještě pár mailů a bylo zřejmé, že druhý den dopoledne se bude natáčet. Stejně jako pár dalších lidí, vyskytujících se dopoledne na vsi, jsem byla požádána, ať přijdu dělat kompars – přece nemohou natáčet v prázdné hospodě, že?

Nakonec to byla velmi příjemná akce, natočili toho mnohem víc, než druhý den ve zprávách odvysílali, tak si říkám, jestli si neudělali „strejčka“ do nějaké další reportáže. Takže takhle to dopadlo, když jsem napsala krátký článek o tom, jak mě těší, že naše hospoda už nesmrdí kouřem.

A doufám, že to místní kuřáci pochopí, vykouří si svoje cigárko venku na zahrádce pod střechou a spokojeně se najedí s ostatními v čistém prostředí. Ono to jde, když všichni chtějí.

Dagmar Ruščáková

Pokud jste si vystoupení doubravických mediálních hvězd nechali ujít, podívejte se od 35. minuty zde: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1097181328-udalosti/214411000100305>

Poutník

...z pera Dagmar Ruščákové

Ta cesta dnes nemá konce. Sucho, sucho a zase sucho! Ani keřček, trávy maličko. S tou vodou jsem to vážně podcenil. Říkali, že je to kousek...

No, pro velblouda snad, ale já prostě nejsem velbloud. Ani kůň, i když s tím oslem bych váhal. Kdy už konečně přestanu věřit ujištěním, že všude je to kousek a nemůžu zabloudit!

Ach jo, ty neustálé cesty jsou tak vyčerpávající. Já vím, mohl jsem zůstat doma, věnovat se v klidu tesařině jako Josef a po večerech si akorát se sousedy zanádat, že je svět zlej. Já vím. Ale nemohl jsem, to není moje cesta. Já chci... musím věci změnit!

Mně je jasné, že celý svět naráz nepředělám, lidé stejně zůstanou lidmi. Někdy mi ale přijde, že spousta z nich se chová hloupě a krutě jen proto, že netuší, že by věci mohly fungovat i jinak. Nebo se tak chovají prostě proto, že vědí, že jim to projde. Nebo proto, že kdyby se tak nechovali, tak je smetou ti, kteří se tak chovají. Jenže někde se začít se musí!

Páni, ta žízeň mě vážně zmáhá. Byla to moje chyba, myslel jsem na tisíc věcí a vodu si nedoplnil. A krajina je tu tak nehostinná, všude jenom písek a prach. Už mě pořádně bolí nohy. Který mudrc vlastně vymyslel sandály? Každé zrno písku mi v nich odře nohy dvakrát.

Říkají o mně, že jsem buřič, že dělám potíže. Buřič... no prostě nazývám věci pravými jmény. A chci, aby se změnily. Já vím, že to jde. Dokážu s pomocí Boží uzdravovat lidi. To je jednoduché. Ale přesvědčit je o tom, že svět může fungovat jinak a lépe pro všechny čistě jen proto, že se lidi budou k těm druhým chovat slušně a oni jim to prostě na stejném principu vrátí, to je neskutečně těžké. Přitom já to vidím tak jasně...

Sláva, cíl je na dohled, ale to pořád ještě neznamená blízko. Ta žízeň je hrozná.

A hele, po cestě od osady někdo jde... Starší žena a dívka. Jestlipak mají s sebou vodu?

Už dávno jsem nešel takhle sám. Svým způsobem je to úleva. Ten život v zástupech, práce s učedníky, snaha vysvětlit pravdu... Víra je důležitá, pomáhá, ale konat musí člověk. Jak hrozně bývám unavený...

Ten prach je všudypřítomný. Bože, teď už opravdu potřebuju vodu.

Ráchel, nekoukej kde co lítá a přidej, nebo do večera domů nedojdem. Tohle není zrovna pěkná cesta, nikde voda, žádné stromy, jen ta rozpálená pustina. Ještěže už je po trhu a nemusíme nést ty věci na zádech. Na něco takového jsem už asi stará. Dávej přece pozor a necákej, tu vodu budeme potřebovat, je to ještě pěkný kus cesty. Nemáš hlad?

Podívej, tamhle někdo jde. Sám... to je divné. Vypadá unaveně, chudák. Skoro nic nenese, že by nějaký tulák? Ne, máš pravdu, je upravený, přestože je tak zaprášený. No, to my budeme taky – než dojdeme domů. Neznáš ho? Já taky ne. Toho bych si pamatovala. Asi nějaký poutník.

Pšt, ne tak nahlas. Ale máš pravdu, má zvláštní oči... dívá se celkem mile, ale jsou to oči mnohem staršího muže, než na jakého vypadá. Zajímavý člověk! Stůj, počkáme tady ve stínu toho balvanu, nemůže nás minout. Co to děláš? Snad se nestydíš? Co je na tom oslovit člověka na cestě?

Zdravím tě pane, nepřidáš se na chvíli k nám? Využíváme kousek toho požehnaného stínu k odpočinku... Posad' se s námi na chvíli, jdeš tamhle do vsi? Tak to už nemusíš spěchat, je to už jen kousek.

Ne, nás nezdržuješ. Máme to sice dál, ale teď s večerem už bude chladněji, cesta nám bude lépe ubíhat. Nemáš žízeň? Však jsem si říkala... No tak děvenko, co stojíš, naliž pánovi ze džbánu vodu!

Je mi líto, studená už není, ale žízeň zažene. Dáš si, pane, ještě trochu? Je to úleva v tak parném dni, i když je to jen obyčejná voda. A kousek sýra bys neochutnal? Tady dcera ho předevířem dodělala, i trochu chleba máme...

Ty naši Ráchel znáš? Ne? Promiň, ale jak potom znáš její jméno? Ach ne, odpusť, nechci být zbytečně zvědavá. Opravdu si nedáš chléb a sýr? Inu, máš pravdu, ve vsi ti nejspíš nabídnou něco lepšího... Jsi pozorný, ale o nás se nemusíš bát, máme s sebou dost na to, abychom spokojeně došli domů.

Tak šťastnou cestu, ať tě Bůh ochraňuje. Ve vsi zajdi ke kováři, pronajímá pokoje a je to slušný člověk. A jeho žena dobře vaří, odpočineš si. Pojď Ráchel, půjdeme také.

Ten džbán... Ráchel, vidíš to také? To je... zlato? Místo pálené hlíny? Ale pane, vždyť to byla jen trocha vody... Lidé na cestě si přece musejí pomáhat!

Díky pane, díky. Ale to jsi nemusel, opravdu ne.

Víš, on byl po mamince...

Trnitá cesta k novému oblečení ...z pera žákyně 9. třídy ZŠ Dubenec

Mnohá z nás zná tu situaci, když jdete po ulici ve starém oblíbeném tričku (nebo čemkoliv jiném) a někteří na vás koukají, jako kdyby vás chtěli ukamenovat za módní prohřešek. V tu dobu si možná řeknete, že přeci jenom nastal čas si pořídit nové ošacení.

Vám se zatím v hlavě odehraje boj, jestli to triko vyhodit, nebo si ho nechat, když má jenom jednu díрку, na zádech pár kapiček barvy po posledním malování, vepředu skvrnu od vína, která nejde moc dobře vyprat, a celkově je tak trochu vybledlé, ale to nemění nic na tom, že jste ho měla nejraději a nechcete se ho vzdát.

Po tomhle rozhodujícím utkání své mysli máte dvě možnosti – triko si nechat na spaní, nebo ho bez kompromisů vyhodit. Berme to tak, že jsme silní a triko jsme vyhodili. Koukneme se do šatníku a tam na nás smutně a opuštěně koukají dvě trika, jedna mikina, džíny a nějaké časem zapomenuté kraťasy, ve kterých by se ani bezdomovec neprošel. A v tom si to uvědomíte. Je na čase jít a koupit si nové oblečení. Představa přeplněného obchodního centra, kde vám na každém rohu něco chtějí vnutit za nejlepší cenu, upoceně kabinky v jednotlivých krámcích, přeplněná parkovací místa, nepříjemní prodavači, kteří vás pohledem zabíjejí, když se chcete na něco zeptat, a nakonec nekonečné fronty. Při této představě vám běhá mráz po zádech, ale je to tak, musíme to nějak zvládnout.

Když už jsme se konečně dokopali jít dovnitř po půlhodinovém rozmýšlení venku u košíků, zamíříme rovnou do obchůdku s oblečením. Je zázrak, když hnedka v prvním krámku objevíme věc nebo dokonce věci, které by se nám líbily, nebo mají naši velikost, ale budme optimističtí. Do kabinky si bereme jedno triko a jedny džíny. Odhrneme závěs a jdeme na to. Po pětiminutovém vyčerpávajícím boji mezi kalhotami a námi pořádně vydechneme a dopneme knoflík. Pak přijde na řadu zrcadlo a naše sebekritika. "Pane bože! To nejsem já!" Nejedna špiček se snaží dostat ze spárů. Zhnuseně si svlíkneme kalhoty a jdeme na triko. To nese stejné výsledky. "Když na tý figuríně vypadalo tak pěkně!" Sklesle si sundáváte i to triko, oblečete se a v tu chvíli pochopíte, proč ta kabinka je tak cítit potem.

Vyjdete z obchůdku za účelem prohledat další krámky. Po odpoledním shánění oblečení vylezete pomalu po čtyřech z obchoďáku ven. Místo nové róby máte v ruce igelitku ze supermarketu, který se tam taky nachází, protože jste šla zajist smutek z toho, že zrovna nemáte míry 90-60-90. Když se konečně dostanete domů, zamíříte ke koši, vytáhnete triko a řeknete si "Pár let to ještě vydrží". Ale bohužel vás musím zklamat, neuběhne ani čtvrt roku a vy tam bude tento rituál vykonávat znova.

Nikol Novotná

Moučníková kuchařka „500 let“

část čtvrtá

Čajové pečivo

50 dkg polohrubé mouky, 17 dkg cukru moučka, 1 vejce, 33 dkg másla, citronová kůra
Udělat těsto a nechat odpočinout, krásně se vyválí a vykrajuje. Po upečení se spojuje krémem nebo marmeládou.
Krém si každý udělá, jaký má vyzkoušený a oblíbený.

Hraběňčiny řezy

50 dkg polohrubé mouky, 25 dkg tuku Hera, 15 dkg cukru moučka, 5 žloutků, 1 prášek do pečiva
Ze všech surovin zpracujeme těsto, které rozdělíme na dvě části. Polovinu těsta dáme ztuhnout do ledničky, druhou část vyválíme na vymaštěný a vysypaný vyšší plech.
Nastrouháme asi 6 větších jablek, kterými těsto na plechu posypeme. Dále přidáme hrst strouhaných ořechů a rozinky. Z pěti bílků ušleháme tuhý sníh, který rozetřeme na jablka. Ztuhlé těsto z ledničky na sníh nastrouháme.
Pečeme ve vyhřáté troubě, vychladlé rozkrájíme. Dobrou chuť!
Pekla: B. Fuglová

Koko řezy

30 dkg cukru moučka, 4 žloutky, 10 lžic studené vody, 10 dkg ořechů,
20 dkg polohrubé mouky, ½ prášku do pečiva.
Nakonec lehce vmíchat ze čtyř bílků sníh.

Pečeme na pekáči vyloženém pečicím papírem. Na vychladlou placku dáváme krém a čokoládovou polevu. Povrch můžeme posypat kokosem.

Krém:

1 máslo, 1 balíček Koka sušenky – rozmačkat, 1 šlehačka, 5 lžic rumu nebo uvařené černé kávy. Vše našlehat.

Poleva:

10 dkg másla, 1 čokoláda na vaření.

Dobrou chuť!

Pekla: L. Vondroušová

Rohlíčky plněné ořechy

60 dkg polohrubé mouky, 25 dkg tuku Hera – rozdrobit, nerozpouštět.
5 dkg droždí, 5 kostek cukru rozdrobit, 1 až 2 vejce, špetku soli, mléko jen na kvásek.
Z droždí, cukru a mléka udělat kvásek, nechat vykynout. Zhotovíme těsto, které rozdělíme na stejné části a hned děláme rohlíčky. Z každé části vyválíme kulatou placku, kterou rozdělíme na 8 stejných dílů. Náplň dáváme na širší stranu jednotlivých dílů a zavineme směrem k užší části. Rohlíčky necháme kynout na plechu. Před pečením potřít rozšlehaným vejíčkem.

Ořechová náplň:

Mleté ořechy, mléko a voda stejným dílem, cukr podle chuti, rum podle chuti, citronová kůra, mleté piškoty na zahuštění.

Dobrou chuť!

Pekla: J. Vondroušová

Citronové hvězdičky

25 dkg hl. mouky, 15 dkg cukru, 15 dkg másla, 7 dkg loupaných mandlí, 2 žloutky, šťáva z 1 citronu + citronová kůra. Vypracuje a vyválí se těsto, vykrajují se hvězdičky. Po upečení se obalí ve směsi moučkového a vanilkového cukru.

V přemíře sladkostí, např. ve vánočním čase, překvapí osvěžující chutí.

Koka řezy

Těsto:

4 vejce, 15 dkg cukru krupice, 1 dcl oleje, citronová kůra, 20 dkg polohrubé mouky, ½ prášku do pečiva.

Náplň: 1 sušenky KOKA, 1 šlehačka 30 %.

NEŠLEHAT. Rozmačkat, spojit a nechat do druhého dne v lednici.

Poté ušlehat s máslem (1 máslo).

Navrch čokoládovou polevu – čokoláda na vaření.

Autorka: M. Machková

Poznámka redakce: V příštím čísle otiskneme poslední várku receptů od našich doubravických pekařek. Uveřejňujeme pouze recepty, které nám byly zaslány. Pokud jste také pekly, ale recept jste dosud nezaslaly, máte ještě možnost tak učinit.

Zažili jsme Noc s Andersenem

Noc s Andersenem je akcí, během níž knihovny vyrazí do boje s populárnějšími médii o zájem dětí. Dnešní doba a způsob života našich dětí dětské četbě moc nepřejí, děti mnohdy upřednostňují vysedávání před obrazovkami počítačů a televizí. Důsledkem je jejich chabá fyzická zdatnost, ale hlavně stále chudnoucí slovní zásoba i fantazie. Dát dětem osobní příklad v hlasitém předčítání, a tak je přivést k samostatné četbě knih, to je cíl akce Noc s Andersenem.

Proč s Andersenem? To je přeci zřejmé, dánský pohádkář Hans Christian Andersen svou tvorbu věnoval především dětem a den jeho narozenin, 2. duben, je také Mezinárodním dnem dětské knihy, je tedy jako patron čtenářské akce nejpovolanější. První Noc s Andersenem proběhla v roce 2000 v knihovně v Uherském Hradišti, věhlas o prožité noci se jako lavina díky Klubu dětských knihoven SKIP šířil po celé republice. Následujícího roku se realizace myšlenky hlasitého nočního předčítání rozšířila do dalších knihoven. Pak se ke knihovnám přidávaly i základní školy a další zařízení věnující se dětem. Velkým pomocníkem se stal internet, který umožnil propojení knihoven nejen u nás, ale i v různých částech světa. Do letošního ročníku Noci s Andersenem se zapojila i doubravická obecní knihovna.

Lucie Baliharová

Každý rok na začátku dubna knihovny, školy a dětské spolky tráví večer a noc společně s pohádkami. Doba postupuje a my si nyní můžeme číst knihu na počítači nebo v elektronické čtečce knih. Touto akcí se snaží organizátoři vrátit, alespoň na chvíli, děti ke klasickým knihám. Hlavní ikonou akce je Hans Christian Andersen – slavný dánský pohádkář. Zjistěte každý zná jeho Ledovou královnu nebo

V knihovně děti očekávaly příchod H. Ch. Andersena.

Malou mořskou vílu. Tato akce se konala již po několikáté, proto organizátoři po celé České republice již nepracují jen s pohádkami H. Ch. Andersena, ale každý rok, dle své volby, si vyberou jinou knihu či autora. Někteří letos použili jako téma Eduarda Petišku a jeho knihy, někteří dětského hrdinu Komisaře Vrtáčku.

Doubravická knihovna ve spolupráci s oddílem Doubraváček si vzaly od každého něco. V pátek 4. dubna jsme se v hojném počtu sešli v knihovně. Zde jsme si ve zkratce řekli o akci základní informace a poté nás navštívila postava Hanse Christiana Andersena. S ním si děti popovídaly o jeho životě a tvorbě a nakonec od něj dostaly části skládanky, která je navedla na stopu mapy do Země pohádek. Na svém putování si děti například zazpívaly s pohádkou Slávik, stavěly papírové lodě s Malou mořskou vílou, četly celou pohádku Císařovy nové šaty, sbíraly hrášek pro Princeznu na hrášku a vyráběly polévku pro Hloupého Honzu. Nakonec je cesta zavedla k Ježkovu domu, kde na ně čekala odměna v podobě buřtíků, které si opekly na ohni. Po večeři následovala další část programu. Tentokrát nás provázel již zmiňovaný Komisař Vrtápek. Nejdříve nám část příběhu z knihy Komisař Vrtápek a

Večerní čtení o komisaři Vrtápkovi v Ježkově domě.

tajemství maharádžova vejce velmi zajímavě předčítala Lucka Baliharová. Poté následovala hra, kde děti získávaly plněním úkolů na různých stanovištích detektivní hodnosti. Při dalším předčítání si děti odpočinuly. Ale jen na chvíli. V té době se na zahradě usídlila Ledová královna se svými pomocníky. Na svém území skrývali mnoho pokladů. Ale nechtěli je jen tak vydat. Děti se tedy plížením ve tmě snažily získat co nejvíce odměn, aniž by byly chyceny. Po druhé večeři děti čekala z rádia vyprávěná Malá mořská víla, která je uvedla ke spánku. Ráno jsme posnídali sladké buchty od paní Malé, pobalili své věci a odměny a vydali se k domovu. Účast dětí i dospělých byla hojná a za sebe musím říci, že se akce velice vydařila.

Na konec svého vyprávění bych ráda poděkovala všem, kteří pomáhali realizovat tuto akci. Jmenovitě rodině Hornychových, Ewě Jarolímkové, Lucce Baliharové, panu Sedláčkovi za fotografie, svému manželovi a všem zúčastněným. Děkuji a na další takové akci na viděnou.

Kristýna Bielicová

Kadlův most v Rusku

19. 5. 2014

Vážení,

dovoluji si Vám sdělit, že byl opraven již zchátralý a nebezpečný můstek přes Zátlucký potok v části obce zvané Rusko (Zbývá pouze dílčí oprava výtoku, ale to až voda v potoce nepoteče.). Můstek byl za přítomnosti 15 občanů (!) slavnostně otevřen v pátek 9. 5. 2014 přestřižením „pásky“, bohužel bez zástupce vedení obce....

Můstek dostal jméno „Kadlův most“ (v místě je usídlen datel „Kadel“), a to natruc chalupářům – Pražákům, kteří mají Karlův most!

Věřím, že můstek bude sloužit dlouhé

roky všem dobrým lidem, kteří do této části obce zavítají.

Ing. Jiří Tyl, Doubravice č. p. 63

Jménem Obce Doubravice děkuji Ing. Jiřímu Tylovi za vlastní iniciativu a za perfektně odvedenou práci při opravě můstku přes Zátlucký potok.

Starosta Miloš Valášek

Zprávy z hostince U Hrdinů

Jak již jistě víte, hostinec U Hrdinů je od 10. ledna 2014 nekuřácký. Pro kuřáky jsme zachovali samozřejmě zahrádku. S blížícím se létem je namístě vás informovat o novinkách a akcích, které jsme pro vás připravili. V průběhu června budeme instalovat nový dětský koutek na zahrádce – pískoviště, domeček a velkou skluzavku.

Z oblíbených gurmánských víkendů s naším šéfkuchařem Jirkou zmíním např. italskou kuchyni 7. - 8. června, staročeský víkend 21. - 22. června a tradiční pivní slavnosti 27. - 29. června. Dále se můžete těšit na rybí speciality, asijskou kuchyni, víkend s udírnou, mexický víkend, krocana na rožni a další akce...

Bližší informace o všech akcích a rezervace můžete získat na emailu stepan@awicom.cz

Celý tým hostince U Hrdinů se těší na shledanou...

Piškotky připravují

Dětský den

I přes „rodinné povinnosti“ většiny členů sdružení chystáme na rok 2014 několik akcí. Zejména děti se jistě těší na Dětský den, který pořádáme v sobotu 14. června od 13 hod. na hřišti v Doubravici. Připravena bude spousta soutěží o ceny, dětské dílničky, ze kterých si odnesete mnoho vlastních výrobků a třeba dárečků pro kamarády, či rodiče, prarodiče, atd. Přiletí k nám i letadlo a zasype nás bonbónky...prostě odpoledne plné zábavy a dobrého jídla a pití. Občerstvení pro děti i dospělé zajištěno. Vstupné dobrovolné.

O poslední červnové sobotě, tedy 28. června, se můžete přijít podívat na fotbalové výkony jak místních, tak přespolních týmů. Soutěžit o putovní pohár firmy AWiCom.cz budou v již 14. ročníku turnaje Piškot CUP. Občerstvení zajištěno.

Turnaj

Veterán CUP

Naopak o poslední prázdninové sobotě se bude konat Veterán CUP Miroslava Palečka, turnaj pro hráče od 35 let a starší. Oblíbený turnaj, při kterém více než o výkony jde o pohodu, srandu a možnost potkat staré kamarády. Občerstvení opět zajištěno po celý den.

Těšíme se na shledanou!

Dráček připravuje

Po zimní pauze se děti z dramatického souboru Dráček pod vedením Pavlína Derdové vrhly do práce na dalším představení. Nacvičují pohádku O chamtivosti. Jedná se o přepracovanou pohádku Dva tovaryši. Vypráví o tom, jak slušnost a poctivost zvítězí nad chamtivostí. Do děje napínavé pohádky zasáhnou i čerti a čarodějnice. Můžeme doufat, že dobro, tj. poctivost a slušnost, zvítězí a chamtivost bude potrestána, tak jak by to mělo být i v reálném životě. Premiéra bude 21. 6. ve 14 hodin v sále hostince U Hrdinů.

Lucie Baliharová

Oddíl Doubraváček připravuje

⇒ o větrném říjnovém počasí se můžete těšit na Drakiádu
⇒ v listopadu se budeme nádherně bát na 2. Halloweenské cestě
⇒ v prosinci si opět zaspíváme u vánočního stromu
O přesných termínech plánovaných akcí budete informováni v Občasníku i prostřednictvím plakátů.

Výzva

Pokud doma máte již nepotřebné dětské časopisy, nevyhazujte je, ale věnujte je do doubravické obecní knihovny. Děkujeme.

Ochotnické divadlo?

V září se uskuteční první schůzka Ochotníků - Zveme všechny dospělé, kteří mají zájem se seberealizovat jako herci doubravického ochotnického divadla, k první schůzce, která se bude konat **8. září 2014 v 19 hodin** v zasedací místnosti obecního úřadu.

Kristýna Bielicová

Společenská kronika

Významná životní jubilea oslavili a oslaví:

duben ★ Jiří Palij ★ Danuše Paulová ★

květen ★ Milan Horák ★ Zdeňka Anderlová ★

červen ★ Luděk Malý ★ Jiřina Vondroušová ★

červenec ★ Alena Stuchlíková ★ Marta Ervová ★ Miloš Ježek ★ Danuška Machková ★ Bohumila

Fuglová ★ Jana Štěpánová ★ Zdeňka Urbanová ★ Dagmar Zimmermannová ★

srpen ★ Ladislav Strnad ★ Pavel Pařík ★ Libor Sedláček ★ Zuzana Nyčová ★

Srdečně blahopřejeme!

Pro bystré hlavy

z dílny ing. Josefa Brože

Petr vyjel na kole v osm hodin, jel průměrnou rychlostí 18 km/h. Za půl hodiny za ním vyjel po stejné silnici Jirka. Jakou průměrnou rychlostí Jirka jel, když Petra dohonil v deset hodin?

Doplňovačka se dvěma tajenkami (hudební skladatelé)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

1 geometrické těleso	7 Jiráskův román
2 trn	8 vysněný vzor
3 Svah	9 chloupky nad okem
4 jihočeská řeka	10 jeden z prstů
5 náplň do jitrnic	11 část dveří
6 jméno spisovatele Staška	

Skrývačky (značky automobilů)

Mého bratrance zajímá golf i atletika.
 Babička udiveně sledovala let ptáků.
 Půjdu do lesa a budu hledat houby.
 Ještě dnes přinesu Barunce panenku.
 Zvíře hned zalezlo do svého pelíšku.
 Dívka přijela sama z daleké země.

Včera jsem tady dostala datle a fíky.
 Hrál jsem tenis s anglickým lordem.
 Měli jsme spor s chemickou továrnou.
 Měl jsem zůstat raději doma v posteli.
 Mám ještě malý záhon daleko vzadu.
 Ještě mi dovol vojáky pozvat k nám.

Řešení: Jirka jel průměrnou rychlostí 24 km/h. Lze řešit úvahou nebo soustavou rovnic: $18 = s / (10 - 8)$, $v = s / (10 - 8 - 0,5)$
 Doplnovačka: Oskar Nedbal, Leoš Janáček (koule, osten, sklon, Malše, prejt, Antal, Temno, ideál, obočí, palec, klika)
 Skrývačky: fiat, audi, saab, subaru, opel, mazda, lada, nissan, porsche, tatra, honda, volvo

O zasílání dalších čísel na váš e-mail si napište na: doubravicky.obcasnik@seznam.cz

Doubravický občasník

Vydává kulturní a sociální komise OÚ v Doubravici. **Vychází nepravidelně.**

Odpovědný redaktor Mgr. Lucie Baliharová. Grafická úprava Mgr. Štěpánka Odrášková.

Vaše příspěvky zasílejte na: doubravicky.obcasnik@seznam.cz Adresa redakce: Obecní úřad Doubravice, www.doubravice.cz

Registrováno referátem Okresního úřadu v Trutnově č. j. Kult. MK ČR E 12881.